

kakor da bi jih to izveličalo. Naj bi bili popred v trirazrednici bolje pazni, ne bilo bi treba zdaj v „šulvereinu“ hlače trgati. Jaz pa vem, da se tudi v naši šoli nemško nauči, če le nima slame v glavi; ne pa samo v šulvereinu. V šulvereinu so sami učenci, učitelja se učita slovensko, drugi pa nemško; nazadnje pa ne bo nobeden nič znal.

Iz Slatine. (Kmetško društvo) je obhajalo dne 17. svečana svoj letni zbor. Navzočih je bilo mnogo udov, tudi okrajni glavar Premerstein je došel kot komisar. O društvenem delovanju spregovori č. g. Dekort J. primerno besedo. Zatem se voli nov odbor, kateri si zmed sebe znanega domoljuba kmeta M. Debeljaka zopet enoglasno za predsednika izbere. Med drugimi predlogi obveljal je predlog, da se društveno ime spremeni. Toda odbor odloži vsako spremembo in društvo deluje pod starim naslovom. Zvečer sledila je zanimiva veselica združena s tako lepim redom, da se nje vsak poštenjak rad spominja. Le samo narodne jučeže, nemškutarje in njihove „šnops bruderje“ vse to kaj hudo jezi, in ker nič resničnega oporekati ne vejo, tako pa grdo lažejo, obrekujejo vsaki stan in spol, samo da si svojo črno, zagrizeno sovraštvo do poštenih Slovencev hladijo. Toda Slovenci nočemo za njihove „trotelne“ veljati in svojih hlač na klin djati in se od njih voditi dati. Smo in ostanemo Slovenci. Je li res, kakor se govori v Slatini mnogo „kridatarjev“? Naj nekdo vendar poroča, da perje ovih ptičkov bolje spoznamo; kako pojejo, to smo že čuli.

S Holma pri Ormoži. Nekateri fantje so silni suroveži. V dokaz bodi ta-le slučaj: Dne 17. febr. t. l. gre pošten rokodelec od božje službe iz Ormoža; na poti ga napade tukajšen fant z besedami, ni li jemu bliže iti k božji službi k sv. Bolfanku nego v Ormož? J. B. ne odgovori nič žalega, temveč gre mirno naprej, a fant začne najprej metati blato, po tem kamenje, sledjič pograbi kol, ga udari dvakrat po nogi, a enkrat po roki, in Bog ve kaj bi se pripetilo, ko bi J. B. ne pobegol v bližnjo kočo k svojim sorodnikom? Pa tudi tam je surovež s kolom po vratih udrihal. Kako bi se neki dalo takim surovostim priti v okom? Da bi vsaj na poti od božje službe bili neotesanci mirni!

Iz Ljubljane. „Banka Slavija“ sklenila je v zadnjih treh mesecih l. 1883 15.551 novih zavarovanj za kapital 15.861.200 fl. 50 kr., za kar se jej je plačalo zavarovalnine in pristojbin 445.618 fl. 38 kr. Za škode se je izplačalo v tem času 209.267 gld. 46 kr. Bankinih kapitalij bilo je v navedeni dobi vloženih 231.721 fl. 9 kr. v 32 založnicah in 618.584 fl. 17 kr. izposojenih na hipoteke. Denarni promet glavne blagajnice znsal je v tem času 3.197.564 fl.

35 kr. Gasilne brizgalnice oddala je banka 4 občinam. Od 1. januarja do 31. decembra 1883 bilo je na novo sklenenih 60.443 zavarovalnih pogodb za kapital 69.143.670 fl. 79 kr. proti zavarovalnini in postranskim plačilom 1.793.023 gld. 19 kr. Za škode se je izplačalo v vsem letu 707.089 fl. 76 kr. Samoupravna društva za zavarovanje vžitkov in pokojnim priljubila so se tako, da jim je do konca decembra 1883 pristopilo uže 770 členov, ki so zavarovali užitek in pokojnin za 143.632 fl. 8 kr. Zastopniška pokojninska zaloga imela je koncem leta 1883 39.506 fl. 6 kr. premoženja.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesarjevič Rudolf odpotuje s princezinjo Štefanijo 14. aprila v Varno, dalje po morji v Carigrad. obiše turškega sultana, mesto Brusu v Aziji, se vrne nad Varno v Ruščuk, kder se snide z bolgarskim knezom, se pomudi v Bukarestu pri Rumunskem kralji, pride v Belgrad k srbskemu kralju in se vrne potem domov na Dunaj. — Vojni minister želi vojakom plačo za 2 kr. na dan pozvišati ali vsaj tople večerje priskrbeti. Stalo bi to več milijonov goldinarjev. — V državnem zboru pride obravnavanje proračuna v razgovor. Treba bode 515 milijonov, a dohodkov bo samo 474 milijonov, zmanjka torej zopet čez 40 milijonov, krivi so temu stroški za železnice. — Delavei socialisti žugajo z dinamitom, na Dunaji in v Budimpešti je policija zasledila mnogo dinamita in zaprla več voditeljev, zvečinoma samih pritepenih Nemcev iz „Reicha“. Na Dunaji so policiji komaj ugrabili socialista in rogovileža Kamererja, ki se je z revolverjem branil in enega policajca hudo, druge menje ranil. Tudi v Zagrebu prejali so 6 delavcev rogoviležev. — Nemški dijaki v Gradci moledvajo, naj bi njihova spričevala veljavo dobila tudi v nemško-pruskej Bismarkovini. Kakšni avstrijski uradniki, profesorji bodo kedaj iz takšne zapeljane v prusačko Nemčijo škileče mladine? V Gradci nameravajo šulvereinarji o binkostih napraviti velik shod, oziroma velenemško demonstracijo. Slovenci jim utegnemo v podobnem shodu odgovoriti. Saj lahko skličemo kakšen tabor! — Na Kranjskem so pri volitvah v trgovsko in obrtniško zbornico sijajno zmagali Slovenci; nemčurska stranka je grdo propala. — Tržaški mestni zastop daje sorodnikom in ženam zavoljo veleizdajskih homatij zaprtih kaznovancev po 700 fl. podpore. Tako drzen je lahon. — Vlada je za Kranjsko imenovala dva narodna profesorja v okrajna šolska nadzornika, namreč Senekoviča in Horvata. — Na Ogerskem se vse pripravlja na volitve. Državni zbor je sklenil železnico staviti čez Karpate v izhodnjo Gališko in minister Tizza je djal, da sicer sedaj ni se bati vojske z Rusi, vendar je treba na njo pripravljati se. Te besede so po novinah veliko

hrupa naredile. — Vstasi čete Kovačovičeve so v Hercegovino pridrli in vropali 200 ovac.

Vnanje države. Angleži so iz Svakima ob Rudečem morji poslali generala Grahama, da Mahdijeve mohamedane razprši, ki so Tokar bili vzeli pod poveljem Osman-Digmo. Graham imel je seboj 3000 pešakov, 750 konjkov, 8 kanonov in 7 mitrejlez. Sovražnik ga čaka s 10.000 moži pri vodnjaku El-Teb, dobro utaborjen in s Krupovimi kanoni zavarovan. Angleži ukrenejo po strani, zgrabijo sovražnika od zadej, v 3 urah je teh posekanih 900, kanoni zaplenjeni in Osman-Digma zapoden v pobeg. Angležev je blizu 200 mrtvih in ranjenih. Tokar je bil še isti den v oblasti Angležev. Doma Angležem ne kaže vse tako srečno, najhuje jim nagajajo irski zarotniki. Ti so v London spravili mnogo zabojev z dinamitom. V zabojih so navite ure, ko dotečejo, vne se dinamit. Hoteli so tako železniške kolodvore razrušiti pa hudobnim nakanam prišla je policija še o pravem času na sled. — V Rimu je umrl kardinal Hassun, bivši armenski patrijarh, ki je imel velike zasluge za katoliško cerkvo med Armenci. — Srbskega kralja in kraljico bodo jeseni slovesno kronali. — Rusi pomikajo vojaštvo nazaj, ki je bilo gosto nastavljeno ob našej pa nemškeje meji. — Bismarka dolžijo, da je l. 1881 Poljake ščuval v punt zoper Ruse, kar pa sedaj na vse pretege taji. Vse to kaže, da je se z Rusi zopet porazumel. Cesar Viljelm je ruskemu velikemu knezu Mihajlu na čast v Brlinu dal sijajen obed in iskreno zdravico napil na blagor cele Rusije. To se tistim močno pod nos kadi, kateri bi radi uže jutri vso Evropo na noge spravili v boj zoper ruske Slovane.

Za poduk in kratek čas.

Nemški šulverein.

(Pravi namen šulvereinskemu rovanju.)

VIII. Pri nas Slovencih skušajo pa narod zbegati, veljavo domoljubnim možem spodkopati in tako izvolitev slovenskih poslancev zabraniti ter našim kmetom trepaste nemškutarje in sebične nemčurje vsiliti. Mislijo, da bode vsak Slovenec, katerega v šulvereinsko past vlovijo in vpišejo, volil nemčurški. Zato so do sedaj šulvereinarji povsod: v Celji, Šmariji, Konjicah, Slatini, Mariboru, Brestenici, Hočah, Kamci, Pekrah najmenje govorili o šolstvu, največ pa o političnih rečeh, grdili slovenske domoljube, psovali na slovenske časopise. V Slatini in Rogaci so v svojej pijanosti celo slavno ministerstvo zelo nesramno napadali, kakor smo čitali v nemških in slovenskih novinah.

Nemški šulverein je torej v resnici tudi politično društvo, ki Slovencem na škodo deluje v zopetno zmago naših najzagrizenejših sovražnikov, nemških likerancev!

Jasno kakor beli dan je, da smemo nem-

ški šulverein, njegovo delovanje in pristaše prištovati svojim najnovejšim pa najhujšim narodnim sovražnikom. Vsak Slovenec torej, ki ljubi svoj rod ter srca ne nosi v hlačah skritega, bode na vso moč deloval, da sovraga narodnega čedalje več naših ljudi spozna. Brž ko ogromna večina Slovencev do tega spoznanja dospe, djano je z nemškim šulvereinom; prvi glavni naskok je odbit. Vse nadalješnje zaletavanje šulvereinskih dedov v poštena prsa slovenska, kder srca bijejo za slovenstvo, bode zastonj. Podučujmo torej nevedne, svarujmo narod pred vohuni in agenti šulvereinskimi. Odvračajmo Slovence od pristopa k šulvereinu. Izvijmo iz šulvereinskih klešč vsakega, kojega so uže zapeljali in vjeli. Naj vsak izstopi. Dobro stori, če to javno naznani.

Na dalje pazimo na šulvereinske vohune, agente. Brž ko izvemo, da se takšna vohunska smet poteplje okolo župana, načelnika krajnemu šolskemu svetu, učiteljev, hajd na delo, vsak po svojej zmožnosti. Naj se šulvereinske spletkarje pri porodu zadušijo. Slovenci naj rečejo vuhonom: pojdite, kakšnih šol nam treba, to sami znamo, za ostudni denar ne prodajamo svoje dece; poberite se izpred našega praga ter ne skrunite slovenskih tal! Šulvereinskih shodov, pojedia, veselie, pijančevanj pa se pošten Slovenec itak ne udeležuje!

Paziti bo nadalje treba na učitelje, ker okolo teh plazijo in lazijo najdrzovitneje šulvereinski tihotapci in ovaduhi. Ponujajo in trosijo „Judeževih grošev“. Značajne narodne učitelje spoštujmo, ljubimo, zagovarjajmo, branimo. Izdajice, narodni Judeži pa so nam to, kar so bili Judom gobavi ljudje, gobavci. V črne bukve z njimi!

Omilovanja vredni so starši, ki svojo deco pošiljajo v šulvereinske šole, kder se ničesar ne naučijo. Naj bi se vendar spametovali in odložili ta svoj narodni greh. Šaj jim treba oči le malo odpreti in videti morejo, da ne kaže takšnim učiteljem izročiti dece, kakoršnji so šulvereinski!

Prav težko pomagati bode pa tistim občinom, ki so se šulvereinarjem zapisale in denarjev prejele za šolska poslopja n. pr. Razvanjska, Vuhred, Slov. bistriška okolica. Naj vendar druge občine nam takšne narodne sramote ne delajo!

Bilo bi še marsikaj povedati pa to pripada novinam, društvom, poslancem!

Konečno bodi še dostavljeno, da šulvereinska ploha in povodenj na Slovenskem uže ponehava. Na Kranjskem je precej tiho s šulvereinskim rovanjem. Tudi pri nas na Stajerskem so si šulvereinski glavači uže nekoliko noge ožulili, nosove pobili, jezike skrhalo in kebljače natrli. Namesto prvega ognja vali se po naših slovenskih krajih smradljiv dim in se